

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15C/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321201846
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2321201846.1

Uznesenie

Okresný súd Galanta v právnej veci žalobkyne: H. W., B.. XX.XX.XXXX, O. X. W. XXX, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Wolf, s.r.o., IČO: 47 252 987, so sídlom Hlavná 949/53, Galanta, proti žalovanému: Y. O., B.. XX.XX.XXXX, O. X. Z.. W. XXX/XX, R., O..Č.. T. XXXX/XX, R., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Nariaďuje sa neodkladné opatrenie v nasledovnom znení :

Súd žalovanému zakazuje písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu.

Súd zakazuje žalovanému priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 50 metrov s výnimkou prípadu realizácie styku s maloletým I. O., B.. XX.XX.XXXX v zmysle neodkladného opatrenia zo dňa 08.01.2021 v konaní 21P/178/2020, resp. v zmysle neskorších rozhodnutí súdu, ako aj s výnimkou iného konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a správnyymi orgánmi.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 28.04.2021 sa žalobkyňa domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd nariadil žalovanému zákaz písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu ako aj zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 50 metrov s výnimkou prípadu realizácie styku s maloletým I. O., B.. XX.XX.XXXX v zmysle neodkladného opatrenia zo dňa 08.01.2021 v konaní 21P/178/2020, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 08.03.2021.

2. Žalobkyňa svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že so žalovaným sa žalobkyňa spoznala už v roku 2002, pričom opätovne sa stretli vo februári 2014 a vytvorili spoločne pár s tým, že od októbra 2014 začali spoločne žiť (aj so synom žalobkyne J. W. z jej prvého manželstva) v L.. Z tejto obce sa presťahovali do W., kde syn žalobkyne navštevoval materskú školu a do nájmu si vzali 1 izbový byt. Pod zámienkou získania peňazí tak od žalobkyne ako aj od iných ľudí, si žalovaný vymýšľal príbehy, vďaka ktorým peniaze od človeka dokázal vylákať. Dokázal byť milý a pozorný sledujúc cieľ - získať od druhého peniaze, ale nikdy mu ich nevrátiť nezamýšľal, prípadne sa im vyhrážal smrťou, čím vzbudil u ľudí dôvodnú obavu o ich život a zdravie, keďže v rámci spolužitia s druhým pohlavím sa prejavoval agresívnym a fyzicky násilným konaním. Keďže žalobkyňa nemala zabezpečenú ani základnú výbavu pre ich spoločné dieťa, ktoré bolo na ceste, požičala si peniaze od svojho známeho do doby, kým nedostane od štátu príspevok pri narodení dieťaťa. Zapožičané peniaze jej však žalovaný v noci odcudzil, čo „zabezpečilo“, že žalobkyňa konečne precitla a zistila, že všetko, čo jej kedy žalovaný hovoril a nasľuboval nebola pravda, a že okrem toho, že je chorobný klamár, je aj podvodník, zlodej a násilník, čo sa prejavilo v ďalšom spolužití s ním v jednej domácnosti. Odcudzené peniaze žalovaný

prehral pri hre na automatoch, od ktorých je závislý. V tom čase sa napätie medzi žalobkyňou a žalovaným neustále stupňovalo. Jeho nezodpovedné správanie sa voči rodine a nedostatok financií zapríčinilo nervozitu, stres a hádky, ktoré boli na každodennom poriadku. Svedkom týchto situácií bol syn žalobkyne z prvého manželstva J.. Nakoľko žalovaný nepracoval, celý deň preležal, prespal a v noci bol hore. Ak chcel mať žalovaný pokoj od žalobkyne a jej syna a teda nechcel byť „rušený“ pri jeho nič nerobení, musela žalobkyňa spoločne so synom tráviť čas v kuchyni, prípadne ich nútil ísť von, vulgárne im nadával a sám pri tom trávil svoj čas podľa svojej vôle bez ohľadu na rodinu ako i jej záujmy a potreby, pričom cestu z domu si vždy odôvodnil a hoci nešiel do práce, často tvrdil, že ide do Bratislavy v snahe navodiť v žalobkyňi dojem, že tam má cestu kvôli práci alebo zárobku. Žalobkyňa prestala už slepo veriť žalovanému a prestala mu naplňať jeho predstavy o podriadenej žene, ktorá vyhoví dominantnému partnerovi vo všetkom, na čo si zmyslí. Žalobkyňa večne počúvala výčitky o tom ako uprednostňuje deti pred žalovaným. Vyžadoval, aby ho žalobkyňa počúvala na slovo a prítakávala mu na všetko, čo on povie. Upozorňoval žalobkyňu, že je výbušný a nestrpí, aby mu protirečila a inými názormi ho provokovala. Čokoľvek žalobkyňa povedala a nebolo podľa predstáv žalovaného, vybuchol, hádal sa s ňou a robil scény, pričom nikdy nebral do úvahy, že sú prítomné deti. Deti tak boli prítomné pri vulgárnych urážkach adresovaných žalovaným žalobkyňi na jej vzhľad a boli svedkami neustáleho ponižovania žalobkyne. Žalovaný psychicky žalobkyňu doslova deptal tým, že sa jej vyhrážal, že jej budú odobraté deti, že nebude uhradený nájom a skončia na ulici, označovaním, že žalobkyňa je psychicky narušená, pričom pokiaľ sa nedá vyšetriť zariadi jej odobratie maloletých detí. Vyčítal žalobkyňi pokiaľ nebola upravená, a ak sa upravila, podozrieval ju, že ho podvádza. Vyhrážal sa žalobkyňi, že pokiaľ by v súvislosti s jeho správaním niečo mala v úmysle podniknúť nedopadlo by to pre ňu, ako ani pre deti dobre. Synovi žalobkyne z prvého manželstva žalovaný neumožnil spánok, dokiaľ nemal vyžehlené žalobkyňou všetko oblečenie, za trest, že mu žalobkyňa odmietla zaplatiť 10 Eur za pohonné hmoty do automobilu za jej odvoz a odvoz jej detí k jej rodičom, staršieho syna žalobkyne ako i žalobkyňu zatvoril v spálni, zhasol im svetlo a nútil ich tam zostať po dobu viacerých hodín ako trest. Aby dosiahol, čo si zaumienil vyvíjal na žalobkyňu psychický nátlak najčastejšie vydieraním cez deti a privlastňovaním si ich spoločného syna s tým, že spraví všetko preto, aby ju spoločného syna zbavil, ak bude chcieť a súčasne zariadi, že jej odoberú jej staršieho syna. Pri opakovanom vyhadzovaní žalobkyne žalovaným z bytu, ju žalovaný prinútil sa kompletne s osobnými vecami zbaliť a následne jej tieto rozsypal na zem a nechal ich ju uložiť spať, pričom po následnej vzájomnej hádke ju najprv ťahal za vlasy a následne chytil za nohu a ťahal po zemi cez všetky izby v byte, čím jej spôsobil viaceré odreniny. Opakovane sa stalo, že ak žalobkyňa okamžite požiadavkám žalovaného nevyhovela, oblial ju polievkou alebo vysypal na ňu jedlo, ak sa situácia odohrala pri stolovaní. V súvislosti s úhradami za nájom nútil žalobkyňu vrátane dňa jej narodenín spať opakovane na zemi s odôvodnením, že keďže na nájom žalobkyňa neprispieva, nemá nárok na posteľ, pričom po neuposlúchnutí, že má spať na zemi, na ňu vylial v jeden deň opakovane vodu a dokonca raz aj olej. Pri konfliktoch sa žalovaný neraz žalobkyňi vyhrážal, ako to bolo v prípade hádky o jej mobilný telefón, ktorý od nej požadoval pod hrozbou, že ju zapichne nožom, ak mu ho nedá alebo v prípade iného konfliktu, kedy ju žiadal, aby byt opustila a potom, čo to odmietla jej žalovaný hrozil, že ju vyhodí z okna (6 poschodie). Mnoho krát sa žalobkyňa spoločne s deťmi doslovne túlala po W., aby sa vyhli vyhroteným situáciám a hádkam. Vo večerných hodinách to žiaľ nebolo možné a žalobkyňa mala zo žalovaného čoraz väčší strach, pričom sa tak podvoľovala čoraz častejšie jeho príkazom. Keď už situáciu nezvládala, kontaktovala linku pre týrané ženy, kde ju inštruovali ako má postupovať a správať sa v jednotlivých vyhrotených situáciách so žalovaným, ktoré s ním prežívala. Pre radikálne riešenie odsťahovať sa k rodičom a podať na žalovaného trestné oznámenie sa žalobkyňa rozhodla dňa 20.12.2017 potom, čo ju jej starší syn požiadal, aby mu zabezpečila psychologičku (keďže sa vnútorne nevedel vyrovnáť s tým čo prežívajú so žalovaným) a ktorý prezradil svojmu otcovi, že má o svoju mamu strach, a že sa bojí, že jej žalovaný ublíži. Zároveň sa žalobkyňa obrátila o pomoc na Okresnú prokuratúru a Úrad práce sociálnych vecí a rodiny. Na začiatku roka 2018 žalobkyňa svoju výpoveď na základe doprosovania sa žalovaného, aby mu žalobkyňa odpustila (a na základe tvrdení žalovaného, že ich všetkých ľúbi, že o nich nechce prísť a že za všetko môže len zlá finančná situácia) zmenila svoju výpoveď a žalovaný jej prisľúbil, že bude riešiť svoju závislosť od automatov a všetko zlé, čo im v minulosti urobil odčiniť a nebude rovnakú chybu a správanie opakováť. Až následne sa žalobkyňa dozvedela o Rozsudku OS BA III, spis. zn. 3T/138/2017 zo dňa 11.1.2018, ktorý bol vyhlásený v období, kedy na neho podala trestné oznámenie a z hľadiska povahy spáchaných trestných činov, za ktoré bol žalovaný odsúdený, páchal žalovaný totožné trestné činy aj na žalobkyňi, pričom v prípade, že by bolo voči nemu začaté trestné stíhanie, vedel, že súhrnnému trestu, ktorý by bol nepodmienečný, by sa už nevyhol, keďže v uvedenom rozsudku dostal maximálny možný trest odňatia slobody, pri ktorom je možné podmiennečné odloženie. Jasne tak kalkuloval a naliehal na žalobkyňu v snahe vyhnúť

ďalšiemu trestnému stíhaniu, pričom svoje sľuby, ktorými ju presvedčil, aby zmenila výpoveď, nikdy nemal v úmysle naplniť. Hádky, ktoré vyvolával žalovaný sa stali boli opäť na dennom poriadku a agresia žalovaného narastala na intenzite, pričom spravidla k nim dochádzalo vo večerných hodinách, kedy maloleté deti mali ísť spať alebo už spali. Dôvodom hádok boli financie (žalovaný konečne pracoval), ďalej deti (tie boli pre žalovaného na ľarchu, vrátane jeho vlastného dieťaťa), ďalej klamstvá žalovaného (večne si vymýšľal príbehy), ďalej ľahostajnosť, resp. nezáujem o starostlivosť o deti a domácnosť. Objavili sa aj momenty, kedy bol kludný, ale tieto striedali momenty, kedy bol vyočenený do nepríčetnosti. Spolužitie bolo traumatizujúce, skľučujúce a plné nervozity a strachu žalobkyne, ako bude prebiehať ďalší deň, ale aj ďalšia noc. Asi v roku 2019 niekedy v máji si žalobkyňa pýtala od žalovaného peniaze na domácnosť, deti a dlhy voči rodičom (ktoré nemohli byť zahrnuté do osobného bankrotu), na ktoré neprispieval (žalovaný uhrádzal výlučne nájom vo výške 450,00 Eur a spravil občasný nákup za 20,00 Eur v potravinách s tým, že nákup tvoril kartón piva, nejaké mäso a „maškrtky“ pre žalovaného). Vtedy žalobkyňa vedela už definitívne, že sa nič nezmení a že žalovaný sľuby iba sľubuje, ale neplní, a tak sa od neho odsťahovala. Odmietla sa k žalovanému nasťahovať späť do doby, do ktorej by ju nepresvedčil, že sa skutočne zmení. Žalovaný požadoval od žalobkyne, aby k nemu chodievala na byt aj s ich maloletým synom a zotrvala tam niekoľko hodín, pričom nároky zo strany žalovaného na trávenie spoločného času na byte sa stupňovali a čoraz častejšie presvedčal žalobkyňu, aby tam prespala. Žalovaný žalobkyni začal prispievať peniazmi ako to sľúbil, avšak od mája 2020 začal so špekuláciami, kedy jej prispel o 100,00 Eur menej potom ako odmietla u neho prespať a odôvodnil to tým, že si to žalobkyňa nezaslúži. Keď videl, že ju nepresvedčí ponížením sumy, ktorou jej predtým prispieval, vytočilo ho to a keď chcela žalobkyňa odísť s autom, postavil sa pred auto, začal žalobkyni vulgárne nadávať a vyhrážať sa jej, že jej neprispeje ani na výživné ani na dlžoby, ak uňho neprespí. Žalobkyňa v septembri 2020 podľa fotografie zistila, že na jednu spoločenskú udalosť si žalovaný priviedol jeho novú ženskú známosť, pričom keď mu to žalobkyňa vytkla, skončilo to hádkou, ktorú žalovaný zakončil slovami, že: „skončím s malým pod vlak, a nebudem ho mať ani ja ani ty.“ Žalovaný nikdy nebol starostlivým otcom a aj výnimočné situácie, kedy sa o dieťa staral sám (maloletý syn mal soplíky, bez vážnych ďalších zdravotných problémov, ktoré by si vyžiadali, aby s ním žalobkyňa ostala na OČR) a nechcel, aby ju zastúpili jej rodičia, otočil proti žalobkyni s tým, že uprednostňuje prácu pred dieťaťom. Žalovaný si rovnako vymýšľal príbehy o túlaní sa a uprednostňovaní mužskej spoločnosti pred dieťaťom. Žalobkyni vyčíta všetko to, čo súviselo s jeho výdavkami na stravu, na stravu za čas, ktorý spolu so synom u neho strávila a opakovane ju po hádkach vyzýval na vrátenie všetkých peňazí „čo do nej vrazil“. V lete 2020 sa žalobkyňa nechala presvedčiť, aby u žalovaného prespávala spolu so synom a odôvodňoval to tým, že chce synovi zabezpečiť pekné leto a budú môcť spolu tráviť viac času, chodiť po kúpaliskách a po výletoch. Opätovne sa medzi žalovaným a žalobkyňou množilo hádky, pri ktorých žalovaný žalobkyni uviedol, že jej dá tabletky, aby skončila so svojim životom, keďže je iba hysterická a žiarlivá žena, ktorá si neváži jeho ako muža, a že je psychicky narušená a súčasne ju vyzýval, že nech skočí pod vlak. Žalobkyňu zamykal v byte, keď chcela odísť vulgárne jej nadával a ponižoval ju. Aj keď žalobkyňa odchodom z bytu chcela zabrániť tomu, aby to všetko maloletý syn nemusel počuť, žalovaného nedokázala umlčať a ten využil (okrem toho, že byt zamkol), že maloletý syn plakal a triasol sa od strachu, aby mama neodišla a mal tak poistené, že žalobkyňa v byte zostane. V jeden letný deň, keď mali ísť na kúpalisko, žalovaný žalobkyňu po hádke zamkol v byte, keď žalobkyňa odmietla so žalovaným kamkoľvek ísť, a svoj postoj zmenila, až keď ju maloletý uprosil, aby na kúpalisko šli. Pridala sa k nim aj matka žalovaného, ktorá bola svedkom toho (okrem maloletého) ako po hádke, po otvorení témy známosti s inou ženou, žalovaný na kúpalisku začal žalobkyni nadávať, že je špinavá kurva a začal jej dávať podmienky a ultimáta. Podobný scenár sa zopakoval pri ďalšej príležitosti a návšteve kúpaliska, keď žalovaný žalobkyni uviedol, že ju jebne o stánok, že je kurva, a sústavne jej nadával v prítomnosti davu ľudí a neprestal ani keď z miesta žalobkyňa odišla a snažila sa ho ignorovať. Žalobkyňa si definitívne ujasnila, že so žalovaným už nikdy viac nechce žiť ani byť a dňa 04.09.2020 si na byte žalovaného pobalila všetky veci vrátane vecí maloletého I. a do bytu a k žalovanému sa odvtedy viac nevrátila. Od uvedeného momentu začalo medzi žalobkyňou a žalovaným dochádzať k vzájomným nezhodám v rámci realizácie styku žalovaného s maloletým, keďže žalovaný si predstavoval, že neobmedzený styk s maloletým (ustanovený posledným rozhodnutím súdu) znamená, že si maloletého syna môže vziať kedykoľvek, kedy sa mu zachce a to bez potreby sa so žalobkyňou na styku dohodnúť resp. styk realizovať pravidelne v záujme nastavenia jasného režimu u maloletého. Žalovaný nechcel akceptovať názor žalobkyne a maloletého (napriek zvereniu do jej osobnej starostlivosti v konaní OS GA 21P/211/2017 dňa 04.04.2018) vyzdvihol bez vedomia žalobkyne zo škôlky a až na privolanie polície si nechal vysvetliť, že na to oprávnený nie je, pokiaľ na to matka nedá výslovný súhlas. Ešte pred políciou matke nadával, že je kurva, že jej nebude platiť výživné. Od toho času začala byť žalobkyňa spoločne so žalovaným pre OO PZ Galanta známa dvojica kvôli ktorej

bola za posledného polroka vysielaná častokrát hliadka pre konfliktné situácie, ktoré vyvolal žalovaný. Čoraz častejšie vyčkávanie žalobkyne žalovaným pri jej pracovisku, pri škôlke maloletého ako i v mieste bydliska maloletého v W. a jej prenasledovanie žalovaným začalo v žalobkyni vyvolávať dôvodný strach s ohľadom aj na minulosť, ktorú si so žalovaným prežila. Mnohokrát sa žiaľ príslušníci polície priklonili aj na stranu žalovaného s odôvodnením, že neobmedzený styk otcovi umožňuje s maloletým sa stretávať a žalobkyňa ako matka mu v styku nemôže brániť. Napriek snahe žalobkyne o nastavenia jasného režimu stretávania, žalovaný chodil. k pracovisku žalobkyne (svedkom sú aj kolegyne žalobkyne) a ku škôlke maloletého a vyvolával so žalobkyňou hádky, bránil jej v odchode a robil opakované prieky, pričom sa vždy správval agresívne v snahe dosiahnuť svoje a „mať“ maloletého kedy si pomyslí. Zakaždým sa žalovaný žalobkyni vyhrážal, že ju bude prenasledovať v práci, pri škôlke aj doma v W. a tieto vyhrážky aj naplňal. Raz sa vyhrážal dokonca aj tým, že pred dom v W. zavolá 20 cigáňov a že urobí cirkus aj v práci u zamestnávateľa žalobkyne. Vyhrážal sa žalobkyni dokonca tým, že si podá jej staršieho syna, ktorý navštevuje základnú školu, v ktorej žalobkyňa pracuje, čo opätovne vzhľadom na agresívnu povahu žalovaného vzbudzovalo u žalobkyne obavy. Kvôli neustálemu prenasledovaniu a obťažovaniu sa žalobkyňa žalovanému začala doslovne vyhýbať, pričom to ho ešte viac hnevalo a dokázal pred domom rodičov žalobkyne v W. stráviť celé hodiny a vyvolávať konflikty so žalobkyňou, jej bratom ako i jej rodičmi, kedy musela žalobkyňa opakovane volať hliadku polície. Keď sa snažila žalobkyňa žalovanému vyhýbať, začal ju „bombardovať“ telefonátmi a správami cez všetky dostupné sociálne siete, na ktorých si žalobkyňa žalovaného postupne zablokovala, keďže žalovaného upozornila, že ju má kontaktovať len kvôli maloletému, čo nedokázal dodržať. Potom všetkom žalobkyňa podala návrh na neodkladné opatrenie, ktorý súd jasne vymedzil styk maloletého I. so žalovaným, čo však žalovaný nemienil rešpektovať a žalobkyňu naďalej prenasledoval, aby jej vyčítal, že mu znemožňuje styk, a aby sa jej vyhrážal, urážal a psychicky ju naďalej deptal, ako sa mu to darilo aj v čase ich spolužitia. Žalobkyňa raz išla vyzdvihnúť syna do škôlky na U. U. asi o 14,00 hod., aby sa tak aj vyhla možnému stretnutiu so žalovaným, ktorý vedel, že dieťa vyzdvihuje o 15,00 hod. v zásade, ale na nešťastie sa so žalovaným stretla na jednej z ulíc vedúcich na cestu do škôlky, kde sa žalovaný s autom otočil a žalobkyňu prenasledovať a po príchode k škôlke jej zatarasil cestu a znemožnil jej odísť. Po ceste do škôlky matka stretla mestskú políciu za asistencie ktorej, sa jej podarilo odísť s autom až domov do W.. Takéto správanie žalovaného bolo na dennom poriadku s malými obmenami a trvá do dnešných dní. Chovanie žalovaného nepozná niekedy hranice, pričom súdu ako dôkaz doložili zvukovú nahrávku, na ktorom je zachytená nahrávka pri odovzdávaní maloletého žalovaným matke, kde sa naplno prejavuje jeho agresia. Vrcholom nátlakového správania zo strany žalovaného je telefonovanie a neustále zasielanie sms správ, ktorými už podľa nášho názoru naplnil skutkovú podstatu trestného činu nebezpečného prenasledovania, keďže podľa výpis za marec 2021 žalovaný (účastnícke číslo XXXX XXX XXX) matke (účastnícke číslo XXXX XXX XXX) telefonoval viac ako 40 krát a viac ako 400 krát zaslal sms správu, pričom tieto hovory ako i správy v zásade nesúvisia s realizáciou styku, pričom keďže styk je pevne stanovený v zmysle vydaného neodkladného opatrenia a otec tak presne vie, kedy si má možnosť syna prevziať za účelom styku a kedy ho odovzdať, nie je nevyhnutné pre marenie realizácie styku neodkladné opatrenie, ktoré prostredníctvom tohto podania žiadame vydať, keďže správanie je pre matku neúnosné a má z neho rovnako aj strach, keďže je zrejme, že je agresívnej a násilnickej povahy, čo potvrdilo už jej predchádzajúce spolužitie ale i jeho odsúdenie, pričom napriek tomu, že je žalovaný aktuálne stále „v podmienke“ jeho správanie hraničí s premenou trestu v rámci jeho správania vo vzťahu k matke. Keďže žalovaný využíva telefónne číslo XXXX XXX XXX žalobkyňa mala túto možnosť zabezpečiť si na účely požadovaného NO výpis hovorov a odoslaných sms správ. Okrem toho žalovaný tak ako je to zrejme z opisu predchádzajúcich odsekov okrem obťažovania prostredníctvom telefónu a sociálnych sietí opakovane prenasledoval autom. Z predložených listín ako i opísania skutkového stavu je podľa názoru žalobkyne preukázané, že je osvedčená existencia potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu, a to do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Vzťahy medzi stranami sporu sú tak vážne narušené, že aktuálne vyústili do neprimeraného kontaktovania hraničiaceho s obťažovaním žalobkyne žalovaným, čo nielen u nej, ale aj u maloletého syna môže vyústiť do vážnych psychických problémov, čomu je potrebné predísť (najmä s ohľadom na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa).

3. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení predložila výpis hovorov a odoslaných sms správ z účastníckeho čísla XXXX XXX XXX, ktoré má používať žalovaný, potvrdenie o podaní trestného oznámenia dňa 09.02.2021 na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Galante, Rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/138/2017 zo dňa 11.01.2018, uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 28OdK/181/2018 zo dňa 13.09.2018.

4. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa ustanovenia § 325 ods. 2 CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

- a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,
- b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,
- c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,
- d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala,
- e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia,
- f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,
- g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,
- h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

7. Podľa ustanovenia § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

8. Podľa ustanovenia § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327 CSP, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

9. Podľa ustanovenia § 328 ods. 2 CSP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

10. Podľa ustanovenia § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa ustanovenia § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Podľa ustanovenia § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

13. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

14. Jedným z procesných inštitútov, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam je neodkladné opatrenie. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť však osvedčený. Už v návrhu na jeho vydanie musí byť zrejmé trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musia byť opísané rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce

potrebu neodkladnej úpravy pomerov a skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, avšak dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom v konaní. Aj pri splnení formálnych predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov konania alebo tretích osôb. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia.

15. Žalobkyňa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáha, aby súd zakázal žalovanému písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu ako aj zakázal priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť kratšiu ako 50 metrov s výnimkou prípadu realizácie styku s ich maloletým synom. Žalobkyňa poukázala na to, že konanie žalovaného u nej vzbudzuje strach, keďže jej pri realizovaní styku s maloletým často vulgárne nadáva, neúmerne ju zaťažuje telefonátmi a sms správami, ktoré vôbec nesúvisia s realizáciou styku s ich maloletým synom, pričom žalobkyňa uviedla, že sa od žalovaného odsťahovala práve v dôsledku jeho verbálnych nadávok, vyhrážok ako aj napadnutia v minulosti. Žalobkyňa tiež uviedla, že ju žalovaný zvykne sledovať so svojim motorovým vozidlom, prípadne na ňu vyčkáva pri jej práci alebo pred domom jej rodičov, kde v súčasnosti býva aj so svojimi deťmi.

16. Súd má v predmetnom prípade za to, že žalobkyňa tvrdené skutočnosti dostatočne osvedčila predloženými listinnými dôkazmi, predovšetkým výpisom hovorov a odoslaných sms správ z účastníckeho čísla XXXX XXX XXX, ktoré má používať žalovaný, z ktorého vyplýva, že žalovaný mal len v mesiaci marec 2021 kontaktovať žalovanú telefonicky, resp. prostredníctvom sms správ viac než štyristokrát. Podľa názoru súdu obťažovanie žalobkyne zo strany žalovaného v takomto rozsahu je schopné ohroziť duševnú integritu alebo telesnú integritu žalobkyne a z toho dôvodu súd rozhodol tak, že žalovanému zakázal písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať žalobkyňu. Súd tento svoj zákaz neobmedzil v žiadnom rozsahu, a to z dôvodu, že z uznesenia Okresného súdu sp. zn. 21P/178/2020 zo dňa 08.01.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoP/30/2021 zo dňa 11.05.2021 je jednoznačne upravený styk žalovaného s maloletým synom strán sporu, a to každý párný kalendárny týždeň od piatka 16:00 hod. do nedele 18:00 hod. tak, že matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a pripraveného v stanovenom čase otcovi odovzdať v mieste bydliska dieťaťa a otec je povinný na rovnakom mieste maloletého matke vrátiť. Keďže je styk žalovaného a maloletého upravený súdom, nie je potrebné, aby žalovaný kontaktoval žalobkyňu ohľadom realizácie styku s ich maloletým synom.

17. Súd tiež dospel k záveru, že za danej situácie je namieste aj úprava pomerov účastníkov, aby nateraz bol upravený zákaz žalovaného priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť nie menšiu ako 50 metrov, t.j. aby žalobkyňa bola ochránená pred zásahmi do jej telesnej a duševnej integrity zo strany žalovaného. Uvedený zákaz podľa názoru súdu je odôvodnený na základe vyššie uvedených skutočností, najmä agresívne správanie žalobcu v minulosti aj v súčasnosti, čo vyplýva aj z priloženej nahrávky (žalovaný bol upozornený, že sa vyhotovuje nahrávka, preto súd tento dôkaz vyhodnotil ako zákonný) a taktiež aj strach žalobkyne o svoj život a zdravie, keďže žalovaný ju pravidelne sledoval na jej pracovisku, pred rodinným domom jej rodičov, kde v súčasnosti žalobkyňa žije, ako aj pred škôlkou ich spoločného syna, kde neustále vyvolával hádky a slovne napádal žalobkyňu. Súd však rozsah tohto zákazu obmedzil, nakoľko sa žalobkyňa aj žalovaný budú musieť stretnúť pri realizácii styku žalovaného s maloletým synom, ktorý je súdom nariadený a má sa konať každý párný kalendárny týždeň od piatka 16:00 hod. do nedele 18:00 hod.. Výnimka z uloženého zákazu bude tiež platiť v situáciách, kedy sa strany sporu budú musieť zúčastniť súdnych konaní, resp. konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní a prípadne správnych orgánmi. Súd má súčasne za to, že žalobkyňa v daných situáciách nebude ohrozená, nakoľko tam budú prítomné príslušné zložky, ktoré sú schopné zabezpečiť jej ochranu.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa §262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Žalobkyni ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§262 ods. 2 CSP).

22. Na záver súd poukazuje na to, že predmetným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, keďže duševná a telesná integrita žalobkyne bude dostatočne chránená uloženými zákazmi, a z toho dôvodu neuložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a 2 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis, uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Toto neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením (§ 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z.). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd súčasne poučuje žalovaného, že porušením zákazu nariadeného týmto neodkladným opatrením sa môže dopustiť trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia, prípadne ďalších trestných činov, podľa druhu skutku, ktorého by sa dopustil.